

Holland.

Fra den hollandske Industris Side blev der i Løbet af 1921 og 1922 rettet indtrængende Henstillinger til Regeringen om Beskyttelse mod den udenlandske Konkurrence, og i September 1922 fremsattes der fra privat Side i Generalstaternes Andetkammer et Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regeringen til at udfærdige almindelige Importforbud for Varer, hvilket Forslag imidlertid ikke blev gennemført.

Under Hensyn til den vanskelige Situation, i hvilken den hollandske Skotøjsindustri imidlertid befandt sig som Følge af Valutadumping-Konkurrence fra Udlandet, udfærdiges der under 5. Maj 1923 en Lov om midlertidig Begrænsning af Indførselen til Holland af Fodtøj.

Ved Loven gaves der Regeringen Bemyndigelse til at bestemme, at Indførsel af Fodtøj til Holland kun maa finde Sted, saafremt visse Vilkaar opfyldes. I Henhold hertil udstedte den hollandske Regering den 25. Juni samme Aar Forbud mod Indførsel af Skotøj til Holland, saaledes dog at der gives Dispensationer fra Forbudet dels efter Kontingentsystemet og dels efter Kompensationssystemet.

Det kan saaledes tillades Skotøjsfirmaer i et vist Tidsrum at indføre Fodtøj i Mængder, hvis Værdi andrager mindst $\frac{1}{4}$ af Gennemsnitsværdien af vedkommende Firmas Import i den tilsvarende Periode i Aarene 1920, 21 og 22, og højst $\frac{1}{4}$ af Værdien af Firmaets Import i samme Tidsrum i 1922.

Dispensationsansøgninger for Kvantiteter, hvis Værdi overstiger Halvdelen af de ovennævnte Værdier, kan afslaaes.

Indførsel af Fodtøj, hvis Overdel for største Delen er fremstillet af Læder, kan kun tillades, saafremt Importfirmaet — medmindre det drejer sig om et Firma, der siden Aaret 1913 hovedsagelig og regelmæssigt har drevet Forretning i udenlandsk Fodtøj, hvilket maa bevises — godtgør, at det efter Indførselsforbudets Udfærdigelse hos en i Holland domicilieret Fabrikant har købt, respektive bestilt hollandsk Fodtøj til en Værdi, der vil være at fastsætte af Arbejdsministeren, og hvilken Værdi er fastsat at skulle være 6 Gange saa stor som Værdien af det Fodtøj, der agtes indført.

Dekretet bestemmer dernæst, at der ved Indførsel af Fodtøj til Holland vil være at opkræve et Licensgebyr udgørende højst 2 pCt. af den angivne Værdi af det paagældende Vareparti, ligesom Indførselstilladelsen kan gøres afhængig af, at der af det paagældende Firma stilles en Bankgaranti eller anden Sikkerhed, hvilken Bankgaranti skal udgøre 10 pCt. af Værdien af Importfirmaets gennemsnitlige Maanedsimport i Aaret 1922.

Indførselsforbudet var oprindeligt udstedt for Tiden indtil 31. December 1923, men er forlænget til den 30. Juni 1924.

Sverige.

I Sverige har der ikke været indført Importregulering, hvorimod der af den svenske Regering har været nedsat forskellige Kommissioner, der i de af dem afgivne Betænkninger har udtalt sig for Gennemførelsen af en saadan Ordning.

Belgien.

I Begyndelsen af 1919 eksisterede i Belgien et Forbud mod Indførsel af en Række Varer, for hvilke der dog kunde meddeles Licens.

I Februar 1919 indskrænkedes Forbudene til at gælde et relativt ringe Antal Varer, og i Maj og September indskrænkedes dette Antal yderligere, saaledes at Importforbud i Øjeblikket i det væsentlige kun eksisterer for Landbrugsmaskiner og Dele deraf af tysk Oprindelse samt for Anilinfarver.

Frankrig.

I April 1920 bestod der i Frankrig Indførselsforbud for ca. 200 forskellige Vareartikler, som henregnedes under Kategorien Luksusvarer eller undværlige Varer. De paagældende Forbud blev imidlertid for de fleste Varers Vedkommende hævet i Juni samme Aar og opretholdes derefter kun for forskellige Varer, som afgjort maa henføres under Kategorien Luksusvarer.